

به‌زراعی کشاورزی

دوره ۱۸ ■ شماره ۱ ■ بهار ۱۳۹۵

صفحه‌های ۲۰۱-۱۸۳

ارزیابی اثر خصوصیات ریخت‌شناسی و فیزیولوژیک ساقه بر خوابیدگی بوته در ۱۲ ژنوتیپ برنج

فرناز فرجی^۱، مسعود اسفحانی^{۲*}، محمدرضا عزیزاده^۳ و علی اعلمی^۴

۱. دانشجوی دکتری زراعت، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم کشاورزی دانشگاه گیلان، رشت - ایران
۲. استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت - ایران
۳. دانشیار بخش فنی و مهندسی، موسسه تحقیقات برنج کشور، رشت - ایران
۴. استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت - ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۰۴/۱۲

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۳/۱۲/۲۴

چکیده

به منظور ارزیابی صفات مورفولوژیک مرتبط با خوابیدگی بوته و محتوای کربوهیدرات‌های ساقه در ارقام بومی و اصلاح شده برنج، آزمایشی در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مؤسسه تحقیقات برنج کشور (رشت) طی سال‌های زراعی ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ اجرا شد. ژنوتیپ‌های برنج شامل سه رقم بومی ('هاشمی'، 'علی‌کاظمی' و 'سنگ جو')، شش رقم اصلاح شده ('خزر'، 'سپیدرود'، 'کادوس'، 'کوهر'، 'درفک' و 'دیلیم') و سه لاین امیدبخش (۸۳۱، ۸۴۱ و ۴۱۶) بودند. نتایج نشان داد که بیشترین مقاومت به شکستگی میانگره‌های سوم و چهارم مربوط به رقم اصلاح شده 'خزر' بود. به علاوه همبستگی مثبت و معنی‌داری بین متوسط قطر میانگره، نسبت وزن به طول میانگره‌ها و محتوای کربوهیدرات‌های غیرمحلول ساقه با مقاومت به شکستگی میانگره سوم و چهارم وجود داشت. همچنین، بین تعداد سلول‌های پارانشیمی با محتوای کربوهیدرات‌های غیرمحلول در دو مرحله گرده‌افشانی و رسیدگی همبستگی مثبت و معنی‌داری مشاهده شد. از سوی دیگر، بین کارایی انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها با مقاومت به شکستگی میانگره همبستگی منفی و معنی‌داری وجود داشت. نتایج تجزیه به عامل‌ها، صفات را در دو گروه مجزا قرار داد. عامل اول به عنوان عامل مقاومت به خوابیدگی نامگذاری و ۷۱/۰۱ درصد از کل واریانس داده‌ها را شامل شد. عامل دوم با دارا بودن ۱۹/۷۴ درصد از کل واریانس داده‌ها به عنوان عامل مورفولوژیک حساسیت به خوابیدگی نامگذاری شد. براساس نتایج تحقیق حاضر، به نظر می‌رسد که قطر متوسط میانگره، ضخامت میانگره و نسبت وزن به طول میانگره‌های سوم و چهارم و همچنین خصوصیات شیمیایی ساقه نقش اصلی در مقاومت به خوابیدگی بوته برنج ایفا می‌کنند.

کلیدواژه‌ها: انتقال مجدد، برنج، خوابیدگی بوته، شاخص قدرت مخزن، محتوای کربوهیدرات‌ها

۱. مقدمه

خوابیدگی بوته (ورس) یکی از مهم‌ترین عوامل محدودکننده عملکرد دانه در غلات از جمله برنج (*Oryza sativa* L.) می‌باشد. در تراکم‌های بالای گیاهی، خوابیدگی بوته باعث از بین رفتن ساختمان طبیعی سایه‌انداز گیاهی و کاهش میزان فتوسنتز و ماده خشک آن می‌شود [۷]. خوابیدگی بوته باعث ایجاد محدودیت در مصرف بهینه کرد نیتروژن و کاهش محصول ناشی از آن از یک سو و عدم امکان توسعه برداشت ماشینی محصول و افزایش هزینه‌های برداشت از سوی دیگر می‌شود [۲۴]. سایه-اندازی برگ‌ها و خسارت دستجات آوندی در اثر شکستن ساقه، فتوسنتز و جذب و تحلیل نوری را کاهش داده و موجب پر شدن ضعیف دانه و کاهش عملکرد می‌شود. همچنین خوابیدگی بوته از انتقال آب، مواد غذایی و مواد فتوسنتزی از طریق آوندهای چوب و آبکش ممانعت به عمل می‌آورد که به کاهش مواد فتوسنتزی برای پر شدن دانه منجر می‌شود [۱۱ و ۱۳]. با توجه به خصوصیات مورفولوژیک بیشتر غلات که خوشه و دانه‌ها در قسمت انتهایی ساقه تشکیل می‌شوند، تناسب بین استحکام بخش پایینی بوته و وزن قسمت‌های بالایی آن، تعیین‌کننده میزان مقاومت گیاه نسبت به خوابیدگی است [۱۲].

مقاومت به خوابیدگی بوته در برنج تحت تأثیر ویژگی‌های مورفولوژیک و بیوشیمیایی قرار دارد. در بین صفات مورفولوژیک، قطر و وزن ساقه به طور مستقیم با مقاومت به خوابیدگی و استحکام ساقه در ارتباط هستند [۲۹]. از سوی دیگر، مقاومت ساقه در ارتباط با اجزای تشکیل‌دهنده شیمیایی و بیوشیمیایی آن نیز می‌باشد. به‌طور کلی، محتوای لیگنین یا سلولز ساقه مقاومت فیزیکی آن را تعیین می‌کنند و پایین بودن محتوای لیگنین یا سلولز باعث شکنندگی بیشتر ساقه می‌شوند [۲۱]. به‌علاوه محتوای کربوهیدرات‌های ساقه برنج و محتوای بالاتر

سیلیسیوم و پتاسیم آن با مقاومت فیزیکی بوته به خوابیدگی در ارتباط هستند و تجمع بیشتر نشاسته، سلولز، لیگنین، سیلیسیوم و پتاسیم، استحکام و مقاومت ساقه در برابر خوابیدگی را افزایش می‌دهند [۲۵ و ۲۶]. نشاسته و قندهای محلول در ساقه باعث افزایش قدرت فیزیکی ساقه و سبب ترمیم ساقه‌های خمیده شده توسط باد می‌شوند [۹]. انتقال ماده خشک در طول پر شدن دانه ارقام حساس به خوابیدگی به مقدار قابل توجهی بیشتر از ارقام مقاوم به خوابیدگی است که نشان‌دهنده اهمیت میزان ماده خشک در مقاومت ساقه می‌باشد [۲۸]. افزایش پلی‌ساکاریدها نیز می‌تواند سنتز و تجمع سلولز و همی سلولز را افزایش دهد که باعث افزایش ضخامت و انعطاف‌پذیری ساقه می‌شود [۲۸]. کربوهیدرات‌های غیرساختمانی از طریق افزایش فشار تورژسانس ساقه و کربوهیدرات‌های غیرساختمانی موجود در غلاف‌های برگ از طریق تأخیر در فرآیند پیری، استحکام ساقه را افزایش می‌دهند [۱۳]. امکان اصلاح مقاومت به خوابیدگی بوته‌های در برنج از طریق اصلاح ژنتیکی برای افزایش تجمع نشاسته در بخش بالایی ساقه وجود دارد [۹].

باتوجه به اهمیت موضوع و خسارتی که هر ساله بر اثر پدیده خوابیدگی بوته ناشی از باران‌های انتهایی فصل زراعی به کشاورزان تحمیل می‌شود، هدف از انجام پژوهش حاضر، ارزیابی رابطه بین خوابیدگی بوته با خصوصیات مورفولوژیک و تغییرات محتوای کربوهیدرات‌ها در ساقه برنج و تعیین عوامل مؤثر در استحکام و مقاومت ساقه به خوابیدگی در گیاه برنج می‌باشد.

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر طی سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ در مؤسسه تحقیقات برنج کشور (رشت) اجرا شد. عرض جغرافیایی محل آزمایش ۳۷ درجه و ۱۶ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی آن ۴۱ درجه و ۳۶ دقیقه شرقی بوده است.

ارزیابی اثر خصوصیات ریخت شناسی و فیزیولوژیک ساقه بر خوابیدگی بوته در ۱۲ ژنوتیپ برنج

جدول ۱. خصوصیات ژنوتیپ‌های برنج مورد استفاده در آزمایش [۱]

شماره	عملکرد دانه (kg/ha)	روز تا ۵۰ درصد گلدهی	طول دوره رسیدگی	ارتفاع بوته (cm)	میزان حساسیت به خوابیدگی	نوع ژنوتیپ	ژنوتیپ‌های برنج
-	۴۱۰۰	۹۰-۹۵	زودرس	۱۳۵-۱۴۰	حساس	بومی	سنگ جو
-	۴۲۰۰	۹۰-۹۵	زودرس	۱۲۰-۱۲۵	حساس	بومی	علی کاظمی
-	۳۹۰۰	۹۵-۱۰۰	زودرس	۱۲۰-۱۲۵	حساس	بومی	هانسی
۲۰۷۱-۵۲۵-۱-۵۲	۴۲۰۰	۱۰۰-۱۰۵	میانرس	۱۱۵-۱۲۰	مقاوم	اصلاح شده	خزر
سالاری / سیدرود	۵۵۰۰	۹۵-۱۰۰	دیررس	۱۰۵-۱۱۰	نیمة حساس	اصلاح شده	درلک
آی آر ۲۲۶۸۶ / آی آر ۱۵۰۲۵	۵۲۰۰	۱۰۵-۱۱۰	میانرس	۱۰۰-۱۰۵	نیمة حساس	اصلاح شده	دیلیم
صدری / آی آر ۲۸ / آی آر ۸	۵۶۰۰	۱۰۰-۱۰۵	میانرس	۹۰-۹۵	نیمة مقاوم	اصلاح شده	سیدرود
آی آر ۲-۳-۱۵۳-۶۶۶۹	۵۵۰۰	۱۰۵-۱۱۰	میانرس	۹۵-۱۰۰	مقاوم	اصلاح شده	کادوس
بی یواس ای ۱۳۳۸-۸۱-۶ / نعمت / نعمت	۵۳۰۰	۱۰۰-۱۰۵	میانرس	۱۱۰-۱۱۵	مقاوم	اصلاح شده	گوهر
۱۳۳۸-۱	۵۴۰۰	۹۵-۱۰۰	دیررس	۹۵-۱۰۰	نیمة حساس	لاین	۴۱۶
آی آر ۲-۱-۲-۶۷۰۱۷	۴۴۰۰	۹۵-۱۰۰	دیررس	۱۰۰-۱۰۵	نیمة مقاوم	لاین وارداتی	۸۳۱
آی آر ۲-۳-۲-۶۷۴۳۳	۵۵۰۰	۱۰۵-۱۱۰	دیررس	۱۰۵-۱۱۰	نیمة مقاوم	لاین وارداتی	۸۴۱

به زراعی کشاورزی

دوره ۱۸ ■ شماره ۱ ■ بهار ۱۳۹۵

فرناز فرجی و همکاران

ژنوتیپ برنج ('هاشمی'، 'علی کاظمی'، 'سنگ جو'، 'خزر'، 'سپیدرود'، 'کادوس'، 'گوهر'، 'درفک' و 'دیلیم' و لاین-های امیدبخش ۸۴۱، ۸۳۱ و ۴۱۶) که از نظر خصوصیات فیزیولوژیک، مورفولوژیک، فنولوژیک و ژنتیک دارای تنوع کافی بودند، انجام شد (جدول ۱).

آزمایش در مساحت ۹۶۰ مترمربع در کرت‌هایی به ابعاد ۴×۵ متر پیاده شد. در چهاردهم خرداد ماه گیاهچه‌های سالم و یکنواخت برنج در مرحله سه تا چهاربرگی از خزانه انتخاب و به زمین اصلی منتقل و به فاصله ۲۰×۲۰ سانتی‌متر به صورت تک نشاء کشت شدند. این آزمایش در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار با ۱۲

جدول ۲. اطلاعات هواشناسی مربوط به محل اجرای آزمایش در شش ماه اول سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲

ماه	درجه حرارت (°C)		رطوبت نسبی (%)	میزان بارندگی (mm)	ساعات آفتابی
	حداقل	حداکثر			
فروردین	۱۰/۱	۲۲/۲	۷۶/۵	۷/۶	۵/۵
اردیبهشت	۱۲/۰	۲۲/۱	۷۸/۸	۰/۹	۶/۲
خرداد	۱۷/۲	۲۱/۰	۷۵/۲	۵۹/۱	۹/۰
تیر	۱۹/۷	۲۰/۱	۸۲/۲	۱۲۷/۷	۵/۲
مرداد	۲۱/۱	۲۵/۲	۷۰/۰	۲۵/۸	۸/۷
شهریور	۲۰/۵	۲۲/۲	۸۵/۹	۲۲/۱	۴/۱
فروردین	۹/۸	۱۹/۰	۷۹/۶	۱/۲	۲/۵
اردیبهشت	۱۲/۰	۲۲/۶	۷۲/۷	۱/۶	۷/۶
خرداد	۱۸/۱	۲۸/۲	۷۰/۲	۰/۲	۸/۷
تیر	۲۰/۲	۲۰/۲	۷۱/۹	۰/۱	۸/۸
مرداد	۲۰/۲	۲۸/۲	۸۲/۲	۲/۵	۲/۷
شهریور	۲۰/۲	۲۸/۸	۸۲/۲	۲/۱	۴/۲

استفاده از کولیس دیجیتالی^۱ اندازه‌گیری شدند. با توجه به دو قطری بودن ساقه برنج، قطر متوسط هر میانگره محاسبه شد [۵]:

$$Sd = \frac{D+d}{2} \quad (1)$$

در این رابطه، Sd قطر متوسط میانگره (برحسب

۳۰ روز پس از مرحله گرده‌افشانی پنج کپه از هر کرت ریشه‌بر شده و از هر کپه چهار عدد از بزرگترین پنجه‌ها همراه با ساقه اصلی انتخاب شدند [۱۰]. با توجه به اینکه خوابیدگی بوته برنج معمولاً در میانگره‌های پایین بوته اتفاق می‌افتد [۸]، میانگره‌های سوم و چهارم (از بالا به پایین) از پنجه‌ها جدا و قطر بزرگ و کوچک آن‌ها با

1. Mitutoya, Japan

ارزیابی اثر خصوصیات ریخت‌شناسی و فیزیولوژیک ساقه بر خوابیدگی بوته در ۱۲ ژنوتیپ برنج

[۱۶]. در مرحله رسیدگی در هر کرت بوته‌های پنج کپه مشابه که همزمان وارد خوشه‌دهی شده بودند، انتخاب و با استفاده از روبان رنگی علامت‌گذاری شدند، سپس تعداد انشعابات اولیه و ثانویه خوشه شمارش شد [۱۶]. در مرحله رسیدگی، تعداد پنج خوشه به‌طور تصادفی از فضای عملکرد هر کرت برداشت و وزن خوشه و تعداد دانه‌های پر و پوک در خوشه ثبت و فراوانی تعداد دانه پر در طول خوشه از طریق نسبت تعداد دانه‌های پر به طول خوشه محاسبه شد. صفت شاخص قدرت مخزن^۵ نیز از حاصل ضرب طول مخصوص ساقه (نسبت طول ساقه به وزن ساقه) در وزن خشک خوشه به‌دست آمد [۲۳].

به منظور اندازه‌گیری کربوهیدرات‌های اندام هوایی در هر کرت بوته‌های پنج کپه مشابه که همزمان وارد خوشه‌دهی شدند، انتخاب و علامت‌گذاری شدند. نمونه‌برداری در دو مرحله گرده‌افشانی و رسیدگی فیزیولوژیک انجام و در آون در دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد خشکانده شده و سپس محتوای نشاسته و قندهای محلول آن‌ها اندازه‌گیری شد [۲ و ۱۹]:

$$REM = CCa - CCm \quad \text{رابطه (۵)}$$

در این رابطه، REM مقدار انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها از ساقه به دانه (میلی‌گرم بر گرم وزن خشک ساقه)، CCa محتوای کربوهیدرات‌های محلول در ساقه در مرحله گرده-افشانی و CCm محتوای کربوهیدرات‌های محلول در ساقه در مرحله رسیدگی (بدون دانه) می‌باشند.

$$E.REM = CCa/REM \times 100 \quad \text{رابطه (۶)}$$

در این رابطه، E.REM کارایی انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها از ساقه به دانه (درصد)، CCa حداکثر محتوای کربوهیدرات‌های محلول در ساقه در مرحله گرده-افشانی و REM مقدار انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها از ساقه به دانه می‌باشند.

(میلی‌متر)، D و d به ترتیب قطر بزرگ و قطر کوچک (برحسب میلی‌متر) می‌باشند.

گشتاور خمشی^۱ در میانگره‌های سوم و چهارم با استفاده از روابط زیر محاسبه شدند [۱۰]:

$$BM_3 = L_3(W_p + W_1 + W_2 + W_3) \quad \text{رابطه (۲)}$$

$$BM_4 = L_4(W_p + W_1 + W_2 + W_3 + W_4) \quad \text{رابطه (۳)}$$

در این رابطه‌ها، Bm_3 ، Bm_4 به ترتیب گشتاور خمشی میانگره سوم و میانگره چهارم (برحسب گرم در سانتی‌متر)، L_3 طول میانگره سوم از پایین تا نوک خوشه، L_4 طول میانگره چهارم از پایین تا نوک خوشه (برحسب سانتی‌متر)، W_1 ، W_p و W_2 به ترتیب وزن تر خوشه، وزن تر میانگره اول و دوم همراه با برگ و غلاف و W_3 و W_4 به ترتیب وزن تر میانگره سوم و چهارم (برحسب گرم) می‌باشند.

مقاومت به شکستگی^۲ در نقطه میانی میانگره‌های سوم و چهارم همراه با غلاف برگ با استفاده از نیروسنج دیجیتالی^۳ اندازه‌گیری شد [۱۹] و سپس شاخص خوابیدگی^۴ با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد [۳]:

$$LIN = \frac{Bm}{Br} \times 100 \quad \text{رابطه (۴)}$$

نسبت وزن تر به طول میانگره‌ها و وزن خشک به طول میانگره‌ها پس از خشک کردن نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آون ۷۵ درجه سانتی‌گراد، محاسبه شدند [۱۰].

جهت شمارش تعداد سلول‌های پارانشیمی میانگره چهارم، ۲۰ روز پس از ظاهر شدن خوشه‌ها، پنج بوته از هر کرت انتخاب و میانگره‌های چهارم آنها پس از رنگ‌آمیزی، تعداد سلول‌های پارانشیمی موجود در یک سانتی‌متر مربع از سطح برش داده شده با استفاده از میکروسکوپ با بزرگنمایی ۱۰۰ ایکس شمارش شدند

1 B ending moment

2 Breaking resistance

3 Lutron FG-500 A, Taiwan

4 Lodging index

5 Sink Strength Index

‘کادوس’ و ‘خزر’ مشاهده شد (جدول ۴). مقاومت به خوابیدگی بوته به مقاومت ساقه در برابر نیروی خارجی برای شکستن بافت گیاهی لازم است [۱۵] بستگی دارد. همبستگی بالا و مثبت مقاومت به شکستگی میانگرم سوم و چهارم با ضخامت، نسبت وزن به طول میانگرمها و همچنین قطر میانگرمها نشان می‌دهد که این ویژگی‌ها باعث افزایش مقاومت به شکستگی میانگرمها و کاهش خوابیدگی بوته می‌شود. در آزمایش دیگری با ارزیابی ۱۶ برنج هیبرید طی دوسال، پنج هیبرید به عنوان ارقام مقاوم به خوابیدگی بوته شناخته شدند که این مقاومت به خوابیدگی به بیشتر بودن مقاومت به شکستگی میانگرمهای پایه آنها نسبت داده شد [۱۰]. بنابراین می‌توان سه رقم اصلاح شده ‘کادوس’، ‘خزر’ و ‘گهر’ را مقاوم به شکستگی، سه رقم بومی را حساس و سایر ارقام را ما بین این دو گروه تقسیم‌بندی کرد. ضخامت میانگرم سوم و چهارم، نسبت وزن به طول میانگرمها و همچنین قطر متوسط را که در سه رقم ‘کادوس’، ‘خزر’ و ‘گهر’ از سایر ارقام به‌ویژه سه رقم بومی مقادیر بیشتری را داشتند، می‌توان از دلایل این تفاوت محسوب کرد. بیشترین مقدار نسبت وزن تر به طول میانگرم سوم و چهارم در رقم ‘خزر’ مشاهده شد که بیشترین مقدار مقاومت به شکستگی میانگرم سوم و چهارم را نیز دارا بود و بعد از آن ارقام ‘کادوس’ و ‘گهر’ قرار داشتند. به همین ترتیب، رقم ‘سنگ‌جو’ با داشتن کم‌ترین میزان نسبت وزن تر به طول میانگرمها، مقاومت به شکستگی کم‌تری نسبت به سایر ارقام داشت. آزمایشی روی نه ژنوتیپ برنج شامل سه گروه پابلند، پامتوسط و پا کوتاه نشان داد که همبستگی مثبت و معنی‌داری بین وزن میانگرمهای پایه و مقاومت به خوابیدگی بوته وجود داشت. افزایش وزن میانگرمهای پایه در افزایش استحکام و مقاومت ساقه مؤثر است [۱۲]. برای بررسی رفتار صفات و گروه‌بندی آنها در ارتباط با صفت خوابیدگی در ارقام بومی و اصلاح شده برنج مورد مطالعه از روش تجزیه به عامل‌ها استفاده شد (جدول ۵).

تجزیه داده‌ها شامل آزمون نرمال بودن، آزمون F_{max} تجزیه مرکب، مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون توکی در سطح احتمال یک و پنج درصد و تعیین ضرایب همبستگی بین صفات با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS (نسخه ۹) [۱۸] و برای تجزیه به عامل‌ها به روش مؤلفه‌های اصلی و چرخش وریماکس و تجزیه رگرسیون گام به گام از نرم‌افزار آماری SPSS (نسخه ۱۶) استفاده شد [۲۰].

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که بین ژنوتیپ‌های برنج تفاوت معنی‌داری وجود داشت (جدول ۳). نتایج مقایسه میانگین دوساله ژنوتیپ‌ها نشان داد که بیشترین افزایش عملکرد دانه نسبت به عملکرد دانه مورد انتظار در رقم اصلاح شده ‘کادوس’ و ‘لین’ ۸۳۱ (به ترتیب ۴۳۸ و ۴۱۴ کیلوگرم در هکتار) بوده است (جدول ۲). به‌طورکلی، ارقام برنج اصلاح شده کارایی بالایی در تخصیص مواد پرورده به دانه‌ها داشته و باعث سنگین‌تر شدن دانه‌ها و افزایش عملکرد دانه آنها می‌شود. این موضوع را می‌توان با بالاتر بودن شاخص قدرت مخزن این ارقام مرتبط دانست. ارقام بومی کارایی پایین‌تری در تخصیص مواد پرورده به دانه‌ها دارند که با پایین‌تر بودن وزن دانه‌ها در این ارقام همراه بوده و کمتر بودن شاخص قدرت مخزن در ارقام بومی این موضوع را تأیید می‌کند. در آزمایش مشابه‌ای بر روی پنج ژنوتیپ برنج گزارش شد که بالاتر بودن عملکرد دو رقم برنج ‘اسال’^۱ و ‘یگانت’^۲ به دلیل بالاتر بودن کارایی آنها در تخصیص ماده خشک به دانه‌ها بود که براساس شاخص قدرت مخزن آنها مشخص شد [۲۳].

در تحقیق حاضر، در میانگرم سوم و چهارم کم‌ترین مقاومت به شکستگی در ارقام محلی ‘سنگ‌جو’، ‘هاشمی’ و ‘علی‌کاظمی’ و بیشترین مقادیر در دو رقم اصلاح شده

1. SL8
2. Bigante

ارزیابی اثر خصوصیات ریخت شناسی و فیزیولوژیک ساقه بر خوایدگی بونه در ۱۲ ژنوتیپ پنج

جدول ۳. تجزیه مرکب صفات مورفولوژیک و صفات مرتبط با خوایدگی بونه در ارقام بومی و اصلاح شده برنج در دو سال زراعی ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲

منابع تغییرات		درجه آزادی		درجه آزادی		منابع تغییرات	
تعداد سلول‌های پارانشیمی میانگرم	نسبت وزن طول میانگرم سوم	نسبت وزن خشک به طول میانگرم سوم	ضخامت میانگرم چهارم	ضخامت میانگرم چهارم	قطر متوسط میانگرم چهارم	قطر متوسط میانگرم چهارم	طول میانگرم سوم
۷۲۱۶/۱ ^{ns}	۱۵۵۵ ^{ns}	۱۱/۴ ^{ns}	۰/۱۰ ^{ns}	۰/۱۰ ^{ns}	۰/۵۳ ^{ns}	۱/۳۳ ^{ns}	۰/۱۳ ^{ns}
۶۱۸۳/۳۰	۳۴۵/۴۸	۰/۲۸	۰/۱۱	۰/۱۱	۰/۲۹	۰/۳۷	۰/۳۷
۱۸۶۸۶/۳۵ ^{ns}	۸۱۴۶/۶۱ ^{ns}	۱۷/۳۳ ^{ns}	۱/۹۴ ^{ns}	۱/۹۵ ^{ns}	۲/۳۸ ^{ns}	۶/۲۳ ^{ns}	۷/۶۸ ^{ns}
۲۰۲۵۲/۲۳ ^{ns}	۴۹۳/۱۴ ^{ns}	۵/۶۳ ^{ns}	۰/۱۹ ^{ns}	۰/۱۹ ^{ns}	۰/۲۲ ^{ns}	۰/۴۹ ^{ns}	۰/۱۶ ^{ns}
۱۷۸۷/۱۲	۵۲۶/۲۹	۱/۲۵	۰/۰۵	۰/۰۴	۰/۳۳	۱/۱۹	۱/۴۹
۳/۲۶	۱۲/۲۱	۲/۹۸	۶/۸۹	۶/۷۱	۱۰/۶۲	۸/۶۲	۲/۲۱

ns: به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد.

ادامه جدول ۳. تجزیه مرکب صفات مورفولوژیک و صفات مرتبط با خوایدگی بونه در ارقام بومی و اصلاح شده برنج در دو سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲

منابع تغییرات		درجه آزادی		درجه آزادی		منابع تغییرات	
نسبت وزن خشک به طول میانگرم چهارم	نسبت وزن طول میانگرم چهارم	مقاومت به شکستگی میانگرم سوم	مقاومت به شکستگی میانگرم چهارم	گشادار خمشی میانگرم سوم	گشادار خمشی میانگرم چهارم	شاخص خوایدگی میانگرم سوم	شاخص خوایدگی میانگرم چهارم
۲۸/۶۶ ^{ns}	۲۳۳/۳۶ ^{ns}	۱/۹۵ ^{ns}	۰/۳۰ ^{ns}	۵۰۰/۶۳ ^{ns}	۸۶۰/۲۹ ^{ns}	۸۶۰/۲۹ ^{ns}	۸۶۰/۲۹ ^{ns}
۱/۵۸	۲۰۱۰/۰۴	۱/۱۴	۰/۶۲	۶۶۸/۲۸	۳۴۵۸/۶۸	۳۴۵۸/۶۸	۳۴۵۸/۶۸
۸۱/۷۶ ^{ns}	۲۱۳۹۵/۸۵ ^{ns}	۱۹/۸۵ ^{ns}	۳۰/۸۵ ^{ns}	۱۹۵۱۶۵/۶۱ ^{ns}	۴۴۱۹۵/۹۵ ^{ns}	۸۱/۷۶ ^{ns}	۸۱/۷۶ ^{ns}
۵/۲۸ ^{ns}	۲۵۵/۸۶ ^{ns}	۰/۵۷ ^{ns}	۱/۳۱ ^{ns}	۱۰۱۸۱/۸۱ ^{ns}	۶۰۵۲/۲۵ ^{ns}	۵/۲۸ ^{ns}	۵/۲۸ ^{ns}
۰/۸۱	۱۱۷۲/۴۰	۰/۶۱	۰/۶۴	۱۲۸۲/۴۲	۲۳۳۹/۹۹	۰/۸۱	۰/۸۱
۲/۱۵	۱۲/۹۹	۷/۹۳	۶/۲۹	۹/۱۰	۹/۳۸	۲/۱۵	۲/۱۵

ns: به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد.

نژاد نرچی و همکاران

جدول ۳. تجزیه مرکب صفات مورفولوژیک و صفات مرتبط با خوابیدگی بونه در ارقام بومی و اصلاح شده نرچی در دو سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲

مشخصات	بومی		اصلاح شده		تفاوت
	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۱	۱۳۹۲	
میانگین مریدات	۰/۱۳ ^{ns}	۰/۱۳ ^{ns}	۰/۱۳ ^{ns}	۰/۱۳ ^{ns}	۰
کربوهیدرات‌های محلول	۳۷/۶۸ ^{ns}	۳۷/۶۸ ^{ns}	۳۷/۶۸ ^{ns}	۳۷/۶۸ ^{ns}	۰
کربوهیدرات‌های غیر محلول	۱۳/۱۱	۱۴/۸۵	۱۳/۱۱	۱۴/۸۵	۰
شکر (سال)	۱۶۸/۷۷ ^{ns}	۳۳۷/۸۹ ^{ns}	۱۶۸/۷۷ ^{ns}	۳۳۷/۸۹ ^{ns}	۰
زئوتین	۲/۳۳ ^{ns}	۷/۲۱ ^{ns}	۲/۳۳ ^{ns}	۷/۲۱ ^{ns}	۰
زئوتین-سال	۴/۱۰	۶/۸۸	۴/۱۰	۶/۸۸	۰
اشیاء آرمایش	۴/۱۵	۵/۲۴	۴/۱۵	۵/۲۴	۰
ضریب تغییرات (%)	۴/۱۵	۵/۲۴	۴/۱۵	۵/۲۴	۰

ns: تفاوت معنی‌دار و معنی دار در سطح احتمال پنج درصد.

جدول ۴. مقایسه میانگین صفات مورفولوژیک و صفات مرتبط با خوابیدگی بونه در ارقام بومی و اصلاح شده نرچی

رقم نرچی	عمکرد دانه (kg/ha)	ارتفاع بونه (cm)	طول خوشه (cm)	طول میانگین سبوم (cm)	طول میانگین چپارم (cm)	قطر متوسط میانگین سبوم (mm)	میانگین چهارم میانگین سبوم (mm)	ضخامت میانگین سبوم (mm)	وزن خشک به طول میانگین سبوم (mg/cm)	وزن تریه طول میانگین سبوم (mg/cm)	وزن خشک به طول میانگین چپارم (mg/cm)	طول میانگین چپارم (mg/cm)	میانگین سبوم (mg/cm)	میانگین چپارم (mg/cm)	ضخامت میانگین سبوم (mm)	ضخامت میانگین چپارم (mm)	میانگین سبوم (mm)	میانگین چپارم (mm)	میانگین سبوم (mm)	میانگین چپارم (mm)
ماشینی	۴۱۴۲ ^{cd}	۱۳۶/۸ ^a	۳۰/۶ ^{ab}	۲۰/۸ ^{ab}	۸/۵ ^b	۶/۱۰ ^b	۶/۶۰ ^d	۱/۸۵ ^b	۲/۲۴ ^e	۲۹/۵ ^e	۳۸/۰ ^d	۱۲/۱۴ ^b	۲۹/۵ ^e	۲۹/۵ ^e	۲/۲۴ ^e	۲/۲۴ ^e	۱/۸۵ ^b	۲/۲۴ ^e	۲۹/۵ ^e	۲۹/۵ ^e
سبک جو	۴۲۲۸ ^{cd}	۱۳۳/۰ ^a	۲۷/۲ ^b	۲۳/۳ ^a	۱۰/۱ ^a	۵/۲۴ ^e	۶/۲۸ ^d	۱/۶۶ ^b	۲/۱۷ ^e	۲۸/۰ ^e	۳۵/۹ ^{de}	۷/۷۴ ^b	۲۸/۰ ^e	۲/۱۷ ^e	۲/۱۷ ^e	۱/۶۶ ^b	۲/۱۷ ^e	۲۸/۰ ^e	۲۸/۰ ^e	
علی کافلی	۴۱۰۷ ^{cd}	۱۳۹/۷ ^a	۳۳/۶ ^a	۲۳/۶ ^a	۱۰/۳ ^a	۶/۲۷ ^b	۷/۳۲ ^{cd}	۲/۱۰ ^b	۲/۶۲ ^e	۲۹/۴ ^e	۳۸/۹ ^d	۱۲/۲۱ ^b	۲۹/۴ ^e	۲/۶۲ ^e	۲/۶۲ ^e	۲/۱۰ ^b	۲/۶۲ ^e	۲۹/۴ ^e	۲۹/۴ ^e	
کادوس	۵۹۳۸ ^a	۱۱۰/۷ ^{de}	۲۹/۳ ^{ab}	۱۷/۰ ^{de}	۸/۶ ^b	۷/۸۱ ^a	۸/۳۹ ^{abc}	۴/۱۳ ^a	۲/۳۹ ^a	۲۷/۷ ^a	۲۶/۳ ^{ab}	۲۲/۵ ^a	۲۷/۷ ^a	۲/۳۹ ^a	۲/۳۹ ^a	۴/۱۳ ^a	۲/۳۹ ^a	۲۷/۷ ^a	۲۶/۳ ^{ab}	
سپینرود	۵۷۲۰ ^a	۱۰۷/۷ ^{de}	۲۸/۴ ^b	۱۲/۹ ^d	۷/۶ ^b	۶/۹۸ ^{ab}	۷/۷۳ ^{bc}	۲/۸۹ ^{de}	۲/۸۸ ^{de}	۳۴/۱ ^d	۲۶/۳ ^d	۱۹/۶۹ ^a	۲۶/۳ ^d	۲/۸۸ ^{de}	۲/۸۸ ^{de}	۲/۸۹ ^{de}	۲/۸۸ ^{de}	۲۶/۳ ^d	۲۶/۳ ^d	
دیلم	۵۴۱۸ ^{ab}	۱۰۰/۴ ^{ef}	۲۷/۲ ^b	۱۶/۳ ^c	۵/۹ ^c	۷/۲۴ ^c	۷/۵۰ ^e	۳/۱۶ ^{cd}	۳/۳۱ ^{cd}	۲۱/۵ ^a	۳۱/۹ ^e	۲۱/۵ ^a	۲۱/۵ ^a	۳/۳۱ ^{cd}	۳/۳۱ ^{cd}	۳/۱۶ ^{cd}	۳/۳۱ ^{cd}	۲۱/۵ ^a	۲۱/۵ ^a	
درفک	۵۷۲۰ ^a	۱۰۷/۷ ^{de}	۲۷/۲ ^b	۱۶/۳ ^c	۹/۵ ^{ab}	۷/۲۶ ^c	۷/۹۶ ^{bc}	۲/۸۸ ^{de}	۲/۱۶ ^{cd}	۲۹/۶ ^a	۲۶/۳ ^d	۱۹/۶۹ ^a	۲۹/۶ ^a	۲/۱۶ ^{cd}	۲/۱۶ ^{cd}	۲/۸۸ ^{de}	۲/۱۶ ^{cd}	۲۹/۶ ^a	۲۹/۶ ^a	
خزر	۴۳۸۴ ^{cd}	۱۲۰/۱ ^b	۲۷/۸ ^b	۱۳/۸ ^{cd}	۸/۸ ^b	۸/۲۶ ^c	۹/۳۷ ^{bc}	۴/۱۰ ^a	۲/۶۰ ^a	۲۹/۶ ^a	۳۳/۶ ^a	۲۷/۲ ^b	۲۹/۶ ^a	۲/۶۰ ^a	۲/۶۰ ^a	۴/۱۰ ^a	۲/۶۰ ^a	۲۹/۶ ^a	۳۳/۶ ^a	
گوهر	۵۵۰۶ ^{ab}	۱۱۷/۱ ^{bc}	۲۹/۷ ^{ab}	۱۷/۲ ^c	۹/۱ ^{ab}	۷/۹۵ ^a	۸/۶۳ ^{ab}	۳/۴۸ ^{abc}	۲/۷ ^{ab}	۳۸/۹ ^c	۳۸/۹ ^d	۲۰/۸ ^b	۳۸/۹ ^c	۲/۷ ^{ab}	۲/۷ ^{ab}	۳/۴۸ ^{abc}	۲/۷ ^{ab}	۳۸/۹ ^c	۳۸/۹ ^d	
۸۴۱	۴۹۹ ^{bc}	۹۹/۵ ^f	۲۷/۵ ^b	۱۰/۶ ^{de}	۷/۳ ^{bc}	۷/۳۹ ^a	۷/۸۳ ^{bc}	۳/۵۲ ^{ab}	۳/۸۱ ^{ab}	۴۱/۳ ^a	۴۱/۳ ^a	۲۱/۹ ^a	۴۱/۳ ^a	۳/۸۱ ^{ab}	۳/۸۱ ^{ab}	۳/۵۲ ^{ab}	۳/۸۱ ^{ab}	۴۱/۳ ^a	۴۱/۳ ^a	
۸۳۱	۳۸۱۴ ^{bc}	۱۱۳/۶ ^{bcd}	۲۸/۸ ^b	۱۳/۹ ^{cd}	۸/۶ ^b	۸/۰ ^a	۸/۲۷ ^{abc}	۲/۰ ^{cd}	۳/۱۷ ^{cd}	۴۰/۹ ^b	۴۳/۴ ^{bc}	۲۲/۱ ^{cd}	۴۰/۹ ^b	۳/۱۷ ^{cd}	۳/۱۷ ^{cd}	۲/۰ ^{cd}	۳/۱۷ ^{cd}	۴۰/۹ ^b	۴۳/۴ ^{bc}	
۴۱۶	۵۵۰۷ ^{ab}	۱۰۶/۸ ^{de}	۲۹/۳ ^{ab}	۱۰/۷ ^{de}	۶/۴ ^c	۷/۳۶ ^a	۸/۰ ^{abc}	۳/۳۸ ^{bc}	۳/۵۹ ^{bc}	۳۳/۹ ^{ab}	۴۴/۶ ^{bc}	۳۳/۹ ^{ab}	۳۳/۹ ^{ab}	۳/۵۹ ^{bc}	۳/۳۸ ^{bc}	۳/۵۹ ^{bc}	۳/۳۸ ^{bc}	۳۳/۹ ^{ab}	۴۴/۶ ^{bc}	

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون توکی اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد ندارند.

بزرگام کشاورزی

ارزیابی اثر خصوصیات ریخت شناسی و فیزیولوژیک ساقه بر خوایدگی بوته در ۱۲ ژنوتیپ برنج

ادامه جدول ۴. مقایسه میانگین صفات مورفولوژیک و صفات مرتبط با خوایدگی بوته در ارقام بومی و اصلاح شده برنج

تعداد سلولهای پارانشیمی میانگرم چهارم	اشعاعات		شاخص قدرت مخزن (cm)	شاخص خوایدگی بوته (%)		شاخص خوایدگی چهارم (%)		میانگرم چهارم (g/cm)	میانگرم سوم (g/cm)	مقاومت به شکست		ارقام برنج
	اولیه	ثانویه		میانگرم سوم	میانگرم چهارم	میانگرم سوم	میانگرم چهارم			(N)	(N)	
۹۴۵ c	۹/۰ bc	۱۶/۵ c	۸۹/۷ c	۳۵/۰ ab	۳۶/۸ a	۱۶/۴ cd	۱۳/۲ abc	۷/۴۲ de	۹/۴۰ cd	مشمی		
۹۸۷ c	۶/۸ c	۱۲/۸ c	۹۶/۶ de	۳۷/۱ abc	۲۹/۵ ab	۱۰/۷۲ c	۸/۳ c	۵/۸۹ c	۷/۸۴ f	سنگ جو		
۱۰۷۰ bc	۸/۸ bc	۱۵/۳ c	۷۹/۰ f	۳۶/۸ a	۳۶/۷ a	۱۸/۳۰ bc	۱۳۹/۵ abc	۷/۵۴ de	۱۰/۶۱ de	علی کاظمی		
۱۳۰۲ ab	۱۱/۵ a	۳۳/۵ b	۱۰۹/۵ ab	۳۳/۴ d	۲۴/۶ cd	۱۸۴/۷ bc	۱۴۶۱ ab	۱۴/۴۵ a	۱۷/۰۷ a	کافوسی		
۱۲۴۶ b	۱۰/۵ ab	۳۴/۸ b	۱۰۰/۷ d	۳۷/۵ bcd	۲۵/۸ cd	۱۳۳۹ de	۱۰۵۹ de	۸/۴۴ cd	۱۱/۵۵ cd	سپیدارود		
۱۴۰۳ ab	۹/۸ ab	۳۳/۰ b	۱۰۷/۰ bc	۲۲/۹ d	۲۱/۱ d	۱۲۴۱ de	۱۰۲۸ de	۱۰/۳۶ bc	۱۳/۹۸ b	دیلم		
۱۲۲۵ b	۱۱/۵ a	۳۲/۸ b	۱۱۱/۴ a	۲۵/۷ cd	۲۵/۲ cd	۱۴۸۴ cd	۱۱۴۰ cde	۹/۸۴ bc	۱۳/۰۴ bc	دروک		
۱۴۸۵ ab	۱۱/۸ a	۳۶/۳ b	۱۰۸/۶ ab	۲۶/۸ cd	۲۴/۳ cd	۳۳۹۴ a	۱۷۴/۷ a	۱۴/۲۹ a	۱۹/۶۸ a	خزر		
۱۲۱۱ b	۱۰/۳ ab	۳۷/۸ ab	۱۰۹/۴ ab	۲۹/۶ bcd	۳۰/۳ bc	۲۱۱۵ a	۱۵۰/۸ ab	۱۱/۱۵ b	۱۳/۷۱ bc	گومر		
۱۵۱۲ a	۹/۳ ab	۳۰/۳ b	۸۶/۷ b	۲۵/۳ cd	۲۳/۷ cd	۱۳۰/۵ de	۱۰۳/۶ de	۹/۰۳ bc	۱۲/۴۱ bc	۸۴۱		
۱۵۳۵ a	۱۱/۵ a	۴۲/۸ a	۸۸/۹ c	۳۸/۵ bcd	۲۷/۲ bc	۱۵۰/۷ cd	۱۱۹۱ cde	۸/۸۵ cd	۱۲/۱۱ cd	۸۳۶		
۱۵۰۰ a	۱۱/۳ a	۳۹/۳ ab	۱۰۹/۳ ab	۳۷/۱ bcd	۲۷/۴ bc	۱۴۴/۶ cd	۱۱۵/۴ cde	۹/۲۱ bc	۱۱/۳۲ cd	۴۱۶		

به زراعی کشاورزی

دوره ۱۸ ■ شماره ۱ ■ بهار ۱۳۹۵

فرناز فرجی و همکاران

ادامه جدول ۴. مقایسه میانگین صفات مورفولوژیک و صفات مرتبط با خوایدگی بونه در ارقام بومی و اصلاح شده برنج

ارقام برنج	میزان انتقال مجدد کربوهیدراتها > (mg/gdw)	میزان انتقال مجدد کربوهیدراتهای غیرمحلول ساقه در مرحله رسیدگی (mg/gdw)	میزان انتقال مجدد کربوهیدراتهای غیرمحلول ساقه در مرحله رسیدگی (mg/gdw)	میزان انتقال مجدد کربوهیدراتهای محلول ساقه در مرحله رسیدگی (mg/gdw)	میزان انتقال مجدد کربوهیدراتهای محلول ساقه در مرحله رسیدگی (mg/gdw)
هانشمی	۲۶/۲ ^{ab}	۱۰/۰ ^{bcd}	۱/۲ ^{de}	۲۸/۲ ^{abc}	۳۸/۲ ^{abc}
سنگ جتو	۲۸/۱ ^a	۸/۵ ^d	۰/۹ ^d	۲۱/۸ ^e	۳۰/۳ ^c
علی کاظمی	۲۶/۲ ^{ab}	۸/۹ ^{cd}	۱/۱ ^d	۲۵/۲ ^c	۳۴/۱ ^c
کافوس	۲۰/۵ ^e	۱۱/۹ ^{abc}	۳/۲ ^a	۲۵/۹ ^a	۵۷/۸ ^{ab}
سپیدارود	۲۳/۶ ^{bcd}	۱۱/۲ ^{abcd}	۱/۷ ^{bc}	۳۶/۲ ^{cd}	۴۷/۶ ^{cd}
چلم	۲۶/۱ ^{cd}	۱۱/۹ ^{abc}	۲/۴ ^b	۴۱/۶ ^b	۵۳/۴ ^b
درونک	۲۶/۵ ^{cd}	۱۱/۹ ^{abc}	۲/۱ ^{bc}	۴۱/۰ ^b	۵۲/۹ ^b
خزر	۲۰/۸ ^{de}	۱۱/۵ ^{ab}	۲/۹ ^a	۴۷/۶ ^a	۶۰/۱ ^a
گوهر	۲۳/۲ ^{bcd}	۱۳/۶ ^a	۲/۶ ^{ab}	۴۲/۷ ^{ab}	۵۸/۳ ^a
۸۴۱	۲۳/۷ ^{bcd}	۱۳/۹ ^a	۲/۹ ^{ab}	۴۴/۸ ^{ab}	۵۸/۶ ^a
۸۳۱	۲۴/۵ ^{bc}	۱۲/۴ ^{ab}	۲/۵ ^{ab}	۳۸/۲ ^{bc}	۵۰/۶ ^{bc}
۴۱۶	۲۴/۵ ^{bc}	۱۳/۳ ^a	۲/۷ ^{ab}	۴۱/۱ ^b	۵۴/۴ ^b

به‌زرایی کشاورزی

دوره ۱۸ ■ شماره ۱ ■ بهار ۱۳۹۵

ارزیابی اثر خصوصیات ریخت‌شناسی و فیزیولوژیک ساقه بر خوابیدگی بوته در ۱۲ ژنوتیپ برنج

جدول ۵. تجزیه به عامل‌ها برای خصوصیات مورفولوژیک و صفات مرتبط با خوابیدگی بوته در ارقام بومی و اصلاح شده برنج

صفات گیاهی	واریانس مشترک	ضرایب عاملی	
		عامل اول	عامل دوم
Hi	۰/۹۹۴	-۰/۷۶۰	۰/۶۳۰
Lp	۰/۷۹۸	-۰/۳۱۱	۰/۶۸۱
L3	۰/۹۹۱	-۰/۸۶۴	۰/۶۶۶
L4	۰/۹۶۱	-۰/۲۹۳	۰/۵۹۱
Bm3	۰/۹۹۴	۰/۶۱۶	۰/۱۹۴
Bm4	۰/۹۹۳	۰/۶۴۹	۰/۲۷۰
Th3	۰/۹۴۵	۰/۹۰۹	۰/۱۹۷
Th4	۰/۹۱۴	۰/۸۷۱	۰/۳۱۴
Br3	۰/۹۹۵	۰/۸۷۷	۰/۳۴۹
Br4	۰/۹۶۸	۰/۸۸۹	۰/۲۴۱
Sd3	۰/۹۶۰	۰/۹۶۵	-۰/۱۰۷
Sd4	۰/۹۶۵	۰/۹۴۹	۰/۱۳۰
D/L3	۰/۹۸۰	۰/۸۲۹	۰/۲۳۷
D/L4	۰/۹۵۴	۰/۷۱۴	۰/۳۶۳
F/L3	۰/۹۷۸	۰/۹۶۹	-۰/۱۰۹۳
F/L4	۰/۸۵۵	۰/۸۹۱	۰/۱۷۷
PC	۰/۹۳۸	۰/۸۶۴	-۰/۱۱۱
LIN3	۰/۹۸۷	-۰/۸۳۶	۰/۴۵۳
LIN4	۰/۹۶۷	-۰/۷۶۲	۰/۵۰۰
FB	۰/۹۰۵	۰/۸۶۲	۰/۱۹۶
SB	۰/۹۵۱	۰/۸۹۸	-۰/۱۶۶
Yield	۰/۹۸۳	۰/۶۵۶	-۰/۳۱۶
SSI	۰/۸۹۱	۰/۹۴۴	۰/۱۱۹
St (1)	۰/۹۷۸	۰/۹۸۴	-۰/۱۰۶۹
St (2)	۰/۹۶۰	۰/۹۶۸	-۰/۱۰۰۹
Su (1)	۰/۹۶۷	۰/۹۷۸	-۰/۱۰۶۷
Su (2)	۰/۹۷۵	۰/۹۸۳	۰/۱۰۴۲
Rem	۰/۹۱۰	۰/۸۹۱	-۰/۱۶۳
e.Rem	۰/۸۸۲	-۰/۸۸۳	-۰/۱۷۶
سهم کلی عامل	-	۲۲/۸۱	۵/۵۰
میزان واریانس (%)	-	۷۱/۰۱	۱۹/۷۴
واریانس تجمعی (%)	-	۷۱/۰۱	۹۰/۷۵

Hi: ارتفاع بوته، L3 و L4: طول میانگره سوم و چهارم، Lp: طول خوشه، Th3، Th4: ضخامت میانگره چهارم و سوم، Sd3، Sd4: قطر متوسط میانگره چهارم و سوم، D/L3، D/L4: نسبت وزن خشک به طول میانگره سوم و چهارم، F/L3، F/L4: نسبت وزن تر به طول میانگره سوم و چهارم، Bm3، Bm4: گشادگی عرضی میانگره سوم و چهارم، LIN3، LIN4: شاخص خوابیدگی میانگره سوم و چهارم، PC: تعداد سلول‌های پارانشیمی، FB: انشعابات اولیه خوشه، SB: انشعابات ثانویه خوشه، Yield: عملکرد دانه، SSI: شاخص قدرت مخزن، St(1) محتوای کربوهیدرات‌های غیرمحلول ساقه در مرحله گرده‌افشانی، St(2) محتوای کربوهیدرات‌های غیرمحلول ساقه در مرحله رسیدگی، Su(1) محتوای کربوهیدرات‌های محلول ساقه در مرحله گرده‌افشانی، Su(2) محتوای کربوهیدرات‌های محلول ساقه در مرحله رسیدگی، Rem: میزان انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها، e.Rem: کارایی انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها.

به‌زرایی کشاورزی

دوره ۱۸ ■ شماره ۱ ■ بهار ۱۳۹۵

۱۹۳

آن می‌باشد. عامل دوم با دارا بودن ۱۹/۷۴ درصد از کل واریانس داده‌ها شامل صفات ارتفاع بوته، طول خوشه و طول میانگره‌ها (میانگره‌های ۳ و ۴) با ضریب عاملی مثبت و بالا بود. این عامل به عنوان عامل مورفولوژیک حساسیت به خوابیدگی نامگذاری شد (جدول ۵).

مشابه بودن علامت ضرایب عاملی نشان دهنده تاثیر صفات در یک جهت می‌باشد. به عبارت دیگر تقویت صفاتی مانند ضخامت میانگره سوم و چهارم، قطر متوسط میانگره سوم و چهارم، نسبت وزن خشک به طول میانگره سوم و چهارم، نسبت وزن تر به طول میانگره سوم و چهارم، گشتاور خمشی میانگره سوم و چهارم و مقاومت به شکستگی میانگره سوم و چهارم می‌تواند سبب افزایش مقاومت گیاه به خوابیدگی شود و ژنوتیپ‌هایی که مقادیر این صفات در آن‌ها بیشتر باشد احتمالاً از تحمل بالاتری نسبت به خوابیدگی برخوردار خواهند بود و برعکس در خصوص صفات ارتفاع بوته و طول میانگره‌ها (میانگره‌های ۳ و ۴) این روال برقرار است. به طور کلی، صفاتی که در تجزیه به عامل‌ها ضریب مثبت داشتند در ارقام بومی نسبت به ارقام اصلاح شده از میانگین پایین‌تری برخوردار بودند که نشان می‌دهد ارقام بومی نسبت به خوابیدگی مقاومت کمتری دارند.

در ادامه جهت بررسی بیشتر ارتباط دو به دوی صفات با یکدیگر و تفسیر بهتر نتایج فوق از ضرایب همبستگی استفاده شد. نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که بین قطر، نسبت وزن خشک و تر به میانگره سوم و چهارم با مقاومت به شکستگی میانگره سوم و چهارم، محتوای کربوهیدرات‌های محلول و غیر محلول ساقه همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت، بنابراین می‌توان اظهار کرد که افزایش قطر، نسبت وزن به میانگره سوم و چهارم و محتوای کربوهیدرات‌های محلول و غیر محلول ساقه،

در مجموع دو عامل اصلی و مستقل پس از چرخش وریماکس، ۹۰/۷۵ درصد از تغییرات کل داده‌ها را توجیه کردند. بالا بودن واریانس مشترک صفات نشان دهنده انتخاب مناسب تعداد عامل‌ها بود. مقاومت به شکستگی میانگره سوم، گشتاور خمشی میانگره سوم و چهارم و طول خوشه صفاتی بودند که به ترتیب بیشترین و کمترین سهم را در واریانس مشترک عامل‌های استخراج شده داشتند. همچنین در این ارزیابی، صفات با ضریب عاملی بیش از ۰/۵ به عنوان ضرایب موثر در مدل در نظر گرفته شدند. در عامل اول صفات ضخامت میانگره سوم و چهارم، مقاومت به شکستگی میانگره سوم و چهارم، گشتاور خمشی میانگره سوم و چهارم، قطر متوسط میانگره سوم و چهارم، نسبت وزن خشک به طول میانگره سوم و چهارم، نسبت وزن تر به طول میانگره سوم و چهارم، انشعابات اولیه و ثانویه خوشه، شاخص قدرت مخزن، محتوای کربوهیدرات‌های غیر محلول ساقه در دو مرحله گرده‌افشانی و رسیدگی، محتوای کربوهیدرات‌های محلول ساقه در هر دو مرحله گرده‌افشانی و رسیدگی و میزان انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها، ضرایب عاملی مثبت و بالایی را به خود اختصاص دادند که نشان داد این صفات در این عامل دارای بالاترین میزان تنوع بوده و سایر صفات دارای تنوع کمتری هستند. بنابراین اعمال هر گونه مدیریت به‌زراعی یا به‌نژادی جهت بهبود یا افزایش این صفات در این عامل کارایی مثبتی خواهد داشت. همچنین صفات ارتفاع بوته، طول خوشه، طول میانگره‌ها (میانگره‌های ۳ و ۴)، شاخص خوابیدگی میانگره سوم و چهارم و کارایی انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها دارای ضرایب عاملی منفی بودند. این موضوع با نتایج تجزیه همبستگی مطابقت داشت. با توجه به ماهیت صفات موثر در این مدل، این عامل به عنوان عامل مقاومت به خوابیدگی نامگذاری شد. این عامل ۷۱/۰۱ درصد از کل واریانس داده‌ها را شامل شد که نشان دهنده اهمیت بیشتر

مشاهده نشد، در حالی که همبستگی شاخص خوابیدگی میانگرم سوم و چهارم با مقاومت به شکستگی میانگرم سوم و چهارم منفی و بالا بود، بنابراین به نظر می‌رسد که افزایش ضخامت، قطر و نسبت وزن به طول میانگرم که باعث افزایش گشتاور خمشی و مقاومت به شکستگی می‌شوند، کاهش شاخص خوابیدگی را به دنبال داشته باشند. با بررسی تاثیر سطوح کودی سیلیسیوم و نیتروژن روی برنج رقم نعمت مشخص شد که افزایش کود سیلیس با افزایش ضخامت میانگرم‌ها، گشتاور خمشی و مقاومت به شکستگی میانگرم سوم و چهارم، باعث کاهش شاخص خوابیدگی میانگرم سوم و چهارم شد. در حالی که افزایش سطوح کودی سیلیسیوم افزایش طول میانگرم‌ها و ارتفاع بوته را به دنبال داشت. این موضوع نشان می‌دهد که افزایش ارتفاع بوته و طول میانگرم‌ها به تنهایی نمی‌تواند عامل موثری در افزایش شاخص خوابیدگی میانگرم‌های سوم و ۱۶۲]. بین تعداد سلول‌های پارانشیمی ساقه با ضخامت میانگرم، قطر میانگرم، نسبت وزن به طول میانگرم و مقاومت به شکستگی میانگرم‌ها همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود داشت (جدول ۴). بنابراین با توجه به نتایج دیده شد که ارقام اصلاح شده که مقاومت بالاتری در برابر خوابیدگی بوته داشتند (‘خزر’، ‘کادوس’ و ‘لاین‌های ۸۳۱ و ۴۱۶’)، از تعداد سلول‌های پارانشیمی بیشتری نیز نسبت به ارقام بومی با مقاومت پایین‌تر در برابر خوابیدگی، برخوردار بودند؛ همچنین این ارقام محتوای کربوهیدرات‌های غیرمحلول بالاتری داشتند و بین تعداد سلول‌های پارانشیمی میانگرم با محتوای کربوهیدرات‌های غیرمحلول در دو مرحله کرده‌افشانی و رسیدگی (به ترتیب $r=0.188^{**}$ و $r=0.190^{***}$) همبستگی مثبت و معنی‌داری مشاهده شد (جدول ۶).

افزایش مقاومت به شکستگی میانگرم سوم و چهارم را به دنبال دارد. همچنین بیش‌ترین همبستگی مثبت شاخص خوابیدگی با ارتفاع، طول میانگرم‌های اول، دوم، سوم و چهارم و طول خوشه مشاهده شد. این موضوع نشان می‌دهد که افزایش ارتفاع بوته و طول میانگرم‌ها افزایش شاخص خوابیدگی میانگرم سوم و چهارم را به دنبال دارد. همچنین ارقام پابلند به ترتیب ‘علی‌کاظمی’، ‘هاشمی’ و ‘سنگ‌جو’ بیش‌ترین شاخص خوابیدگی میانگرم سوم و چهارم را داشتند و کم‌ترین میزان شاخص خوابیدگی میانگرم سوم و چهارم نیز مربوط به ارقامی است که کوتاه‌ترین ارتفاع بوته را داشتند و ژنوتیپ‌هایی که ارتفاع بوته ما بین این دو گروه را داشتند، از نظر شاخص خوابیدگی میانگرم سوم و چهارم بین این دو گروه قرار داشتند. در این آزمایش گشتاور خمشی میانگرم سوم و چهارم با ضخامت میانگرم، قطر متوسط میانگرم و نسبت وزن تر و وزن خشک به طول میانگرم همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت (جدول ۶). بنابراین می‌توان اظهار کرد که ضخامت، قطر و نسبت وزن به طول میانگرم تاثیر بیش‌تری نسبت به افزایش ارتفاع بوته در گشتاور خمشی میانگرم سوم و چهارم دارند.

بیش‌ترین مقدار گشتاور خمشی میانگرم سوم و چهارم برای رقم ‘خزر’ ثبت شد که بیش‌ترین ضخامت، قطر و نسبت وزن به طول میانگرم را داشت و کم‌ترین مقدار گشتاور خمشی در رقم ‘سنگ‌جو’ که کم‌ترین مقدار میانگرم این صفات را داشت، مشاهده شد (جدول ۴). انتظار می‌رود که بر اساس رابطه (۴) افزایش گشتاور خمشی، افزایش شاخص خوابیدگی را به دنبال داشته باشد، اما همبستگی معنی‌داری بین شاخص خوابیدگی میانگرم سوم و چهارم و گشتاور خمشی میانگرم سوم و چهارم

اصلاح شده مشاهده شد که باعث افزایش فراهمی مواد قابل انتقال به دانه‌ها شد. همبستگی مثبت و معنی‌دار بین میزان انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها با وزن مخصوص میانگرم سوم و چهارم نیز می‌تواند تأییدی بر همین مطلب باشد. بالاتر بودن این همبستگی بین میزان انتقال مجدد کربوهیدرات‌ها با وزن مخصوص میانگرم سوم احتمالاً نشان‌دهنده بالاتر بودن نقش میانگرم سوم در انتقال مجدد قندهای محلول به دانه‌های در حال رشد باشد. این موضوع با نتایج سایر تحقیقات [۲] مطابقت داشت. نتایج نشان می‌دهند که صفات مقاومت فیزیکی ساقه به‌طور مستقیم با محتوای کربوهیدرات‌های موجود در ساقه در ارتباط است و افزایش این صفات در افزایش مقاومت فیزیکی ساقه نقش مؤثری دارد. می‌توان چنین بیان کرد که ارقام اصلاح شده 'خزر'، 'کادوس' و 'گرهر' با داشتن بیشترین قطر متوسط میانگرم، ضخامت میانگرم، نسبت وزن به طول میانگرم و محتوای کربوهیدرات‌های محلول و غیرمحلول ساقه و سه رقم بومی 'سنگ‌جو'، 'هاشمی' و 'علی‌کاظمی' با داشتن کمترین مقدار این صفات، دارای بیشترین و کمترین مقاومت به شکستگی میانگرم‌های سوم و چهارم بودند. همچنین با توجه به نتایج بدست آمده به نظر می‌رسد صفاتی که تأثیر بیشتری بر مقاومت به خوابیدگی برته دارند، با عملکرد دانه نیز همبستگی بالاتری دارند و این موضوع نشان می‌دهد که نقصان عملکرد دانه تا حد زیادی تحت تأثیر خوابیدگی برته قرار دارد و می‌توان با تقویت صفات مؤثر بر مقاومت به خوابیدگی برته‌ها، عملکرد دانه برنج را بهبود بخشید.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که تنوع زیادی بین ژنوتیپ‌های بومی و اصلاح شده برنج از نظر مقاومت به خوابیدگی وجود داشت. در بین صفات مورد ارزیابی،

ارقام مقاوم در برابر خوابیدگی، دارای تعداد سلول‌های پارانشیمی بیشتر با دیواره‌های سلولی ضخیم‌تر و محتوای سلولز و همی سلولز بالاتری هستند [۱۷]. کربوهیدرات‌های غیرمحلول ساقه شامل نشاسته، سلولز، همی سلولز و لیگنین است که باعث استحکام و افزایش ساقه می‌شوند [۱۷]. همبستگی مثبت و معنی‌داری نیز بین محتوای کربوهیدرات‌های محلول ساقه در مرحله گرده‌افشانی و رسیدگی با مقاومت به شکستگی در میانگرم سوم (به ترتیب $r = 0.83^{**}$ و $r = 0.86^{**}$) و مقاومت به شکستگی در میانگرم چهارم (به ترتیب $r = 0.85^{**}$ و $r = 0.88^{**}$) وجود داشت (جدول ۶).

ارقام برنج با محتوای بالاتر نشاسته در ساقه پس از اینکه ساقه در اثر باد شدید خم شد، خیلی راحت‌تر به حالت طبیعی برمی‌گردند [۹]. کربوهیدرات‌های غیرساختمانی (محلول) ساقه نقش ذخیره‌ای ساقه را بر عهده دارند. توانایی ذخیره کربوهیدرات‌ها در ساقه، انتقال و کارایی انتقال این ذخایر به دانه دو جزء تأثیرگذار بر مقدار تخمینی سهم ذخایر ساقه در عملکرد دانه هستند. توانایی ذخیره کربوهیدرات در ساقه بوسیله وزن مخصوص ساقه و طول ساقه تعیین شده و شرایط محیطی قبل و بعد از گرده‌افشانی تا مرحله خطی رشد دانه بر مقدار تجمع کربوهیدرات در ساقه تأثیرگذار است. یکی از عوامل تعیین‌کننده پتانسیل تجمع کربوهیدرات‌ها در قسمت‌های مختلف ساقه و انتقال مجدد آن‌ها به دانه‌های در حال رشد، وزن مخصوص (نسبت وزن به طول میانگرم) آن‌ها می‌باشد. با افزایش وزن مخصوص بخش‌های مختلف ساقه، میزان ذخایر آن‌ها برای انتقال مجدد افزایش می‌یابد [۴]. بر اساس نتایج این تحقیق، بیشترین میزان نسبت وزن به طول میانگرم در ارقام اصلاح شده مشاهده شد (جدول ۴).

بیشترین محتوای کربوهیدرات‌ها نیز در همین ارقام

به‌زرای کشاورزی

منابع

۱. اله‌قلی‌پور م، محمدصالحی م ص و عبادی ع الف (۱۳۸۳) بررسی تنوع ژنتیکی و طبقه‌بندی ارقام مختلف برنج. علوم کشاورزی ایران. ۳۵(۴): ۹۸۳-۹۷۳.
۲. سعیدی م، مرادی ف و جلالی هنرمند س (۱۳۹۰) سهم فتوستتز جاری سنبله و برگ‌ها و انتقال مجدد قندهای محلول ساقه در شکل‌گیری عملکرد دانه دو رقم گندم نان در شرایط تنش رطوبتی پس از گرده-افشانی. به‌زراعی نهال و بذر. ۲(۲۷): ۱۹-۱.
3. Amano T, Zhu Q, Wang Y, Inoue N and Tanaka H (1993) Case studies on high yields of paddy rice in Jiangsu Province, China. II. Analysis of characters related to lodging. Journal of Crop Science. 62 (2): 275-281.
4. Blum A, Sinmena J, Mayer G and Shpiler L (1994) Stem reserve mobilization supports wheat grain filling under heat stress. Australian Journal of Plant Physiology. 21: 771-781.
5. Chuanren D, Bochu W, Pingqing W, Daohong W and Shaoxi C (2004) Relationship between the minute structure and the lodging resistance of rice stems. Colloids and Surfaces B: Biointerfaces. (35): 155-158.
6. Fallah A (2012) Silicon effect on lodging parameters of rice plants under hydroponic culture. International Journal of Agricultural Science. 2(7): 630-634.
7. Hitaka N and Kobayashi H (1992) Studies on the lodging of rice plant. I. Preliminary studies in the impeded translocation in lodged stems. Crop Science Society of Japan. 3: 113-119.
8. Hoshikawa K and Wang SB (1990) Studies on lodging in rice plant I: a general observation on lodged rice culms. Japan Journal of Crop Science. 59(4): 809-814.

ارتفاع بوته با دارا بودن همبستگی منفی و معنی‌دار با مقاومت به شکستگی به تنهایی نمی‌تواند شاخص مناسبی جهت تشخیص حساسیت به خوابیدگی بوته برنج در نظر گرفته شود. در واقع شاید حساسیت ناشی از افزایش ارتفاع بوته با صفاتی مانند قطر، ضخامت و نسبت وزن به طول میانگرمه قابل‌جبران باشد. به نظر می‌رسد که گشتاور خمشی، مقاومت به شکستگی و شاخص خوابیدگی میانگرمه سوم و چهارم می‌توانند صفات مناسبی برای انتخاب ژنوتیپ‌های مقاوم به خوابیدگی بوته باشد. با توجه به نتایج این تحقیق ارقام 'کادوس'، 'خزر' و 'گوهر' در گروه ارقام مقاوم به خوابیدگی قرار داشتند و سه رقم بومی 'سنگ‌جو'، 'هاشمی' و 'علی‌کاظمی' به عنوان ارقام حساس به خوابیدگی ارزیابی گردیدند و سایر ژنوتیپ‌ها از حد متوسط مقاومت در برابر خوابیدگی بوته برخوردار بودند و افزایش ضخامت میانگرمه، قطر متوسط میانگرمه و افزایش نسبت وزن تر به طول میانگرمه از عوامل موثر بر افزایش مقاومت به خوابیدگی بوته در ژنوتیپ‌های برنج مورد مطالعه بودند. از سوی دیگر اختلاف معنی‌داری در محتوای کربوهیدرات‌های موجود در ساقه در بین ارقام مختلف برنج وجود داشت و ارقام مقاوم به خوابیدگی نسبت به ارقام حساس‌تر از محتوای کربوهیدرات بیشتری برخوردار بودند. همچنین افزایش مقاومت فیزیکی ساقه به افزایش محتوای شیمیایی ساقه وابسته بود، بنابراین افزایش قطر میانگرمه، افزایش نسبت وزن به طول میانگرمه، افزایش تعداد سلول‌های پارانشیمی میانگرمه و بالا بودن محتوای کربوهیدرات‌های ساقه را می‌توان از ویژگی‌های مهم بهبود مقاومت به خوابیدگی در ارقام برنج برشمرد. به نظر می‌رسد که از طریق اصلاح ارقام با خصوصیات فوق می‌توان از کاهش عملکرد دانه ناشی از خوابیدگی بوته‌های برنج پیشگیری نمود.

9. Ishimaru K, Kashiwaga T, Madoka Y, Hirotsu N, Togama E and Ookawa T (2008) New target for rice lodging resistance and its effect in a typhoon. *Planta Journal*. 227:601-609.
10. Islam MS, Peng S, Visperas RM, Erful N, Bhuiya MSU and Julwquar AW (2007) Lodging related morphological trait of hybrid rice in a tropical irrigated ecosystem. *Field Crops Research*. 101: 240-248.
11. Kashiwagi T and Ishimaru K (2004) Identification and functional analysis of a locus for improvement of lodging resistance in rice. *Plant Physiology*. 134(2): 676-683.
12. Kashiwagi T, Sasaki H and Ishimaru K (2005) Factors responsible for decreasing sturdiness of the lower part in lodging of rice (*Oryza sativa* L.). *Journal of Plant Production Science*. 8(2): 166-172.
13. Kashiwagi T, Togawa E and Horotsu N (2008) Improvement of lodging resistance with QTLs for Stem diameter in rice (*Oryza sativa* L.). *Theoretical and Applied Genetics*. 117(5): 749-757.
14. Kono M and Takahashi J (1961) Studies on the relationship between breaking strength and chemical components of Paddy stem. *Journal of Science of Soil and Manure, Japan*. 32: 149-152. (In Japanese with English abstract).
15. Matsu T, Kumazawa K, Ishii R, Ishihara K and Hirata H (1995) *Science of the rice plant*. Vol. 2. Physiology Food and Agriculture Policy Research Center. Tokyo. Japan. 220 pp.
16. Ookawa T, Hobo T, Yano M, Murata K, Ando T, Miura H, Asano K, Ochiai Y, Ikeda M, Nishitani R, Ebitani T, Ozaki H, Angeles ER, Hirasawa T and Matsuoka M (2010) New approach for rice improvement using a pleiotropic QTL gene for lodging resistance and yield. *Nature Communications* 1, Article number: 132.
17. Ookawa T, Inaue K, Matsuoka M, Ebitani T, Takarada T, Yamamoto T, Ueda T, Yokoyama T, Sugiyama C, Nakaba S, Funada R, Kato H, Kanekatsu M, Toyota K, Motobayashi T, Vazirzanjani M, Tojo S and Hirasawa T (2014) Increased lodging resistance in long-culm, low-lignin *gh2* rice for improved feed and bioenergy production. *Scientific Reports*. 4: 65-67.
18. SAS (2002) *The SAS system for Windows*. Release 9.0. SAS Inst., Cary, NC. US.
19. Sheligl HQ (1986) Die verwertung orgngischer souren durch chlorella lincht. *Planta Journal*. 47-51. (With English abstract).
20. SPSS (2007) *The SPSS system for Windows*. Release 16.0. SPSS Inc., an IBM Company Headquarters, USA.
21. Tanaka K, Murata K, Yamazaki M, Onosato K, Miyao A and Hirochika H (2003) Three distinct rice cellulose synthase catalytic subunit genes required for cellulose synthesis in the secondary wall. *Plant Physiology*. 133: 73-83.
22. Tavakoli M, Tavakoli H, Azizi MH and Haghayegh GH (2010) Comparison of mechanical properties between two varieties of rice straw. *Advance Journal of Food Science and Technology*. 2(1): 50-54.
23. Wiangsamut B, Lafarge TA, Mendoza TC and Pasuquin EM (2013) Agronomic traits and yield components associated with broadcasted and transplanted high-yielding rice genotypes. *Esci Journal of Crop Production*. 2: 19-30.
24. Wiersma DW, Opolinger ES and Guy SO (1986) Enviromental and cultivar effects on winter wheat response to ethephon plant growth regulator. *Agronomy Journal*. 78: 761-764.
25. Yang J, Zhang J, Wang Z and Zhu Q (2001) Activities of starch hydtplytic enzymes and sucrose-phosphate synthase in the stems of rice subjected to water stress during grain filling. *Journal of Experimental Botany*. 52: 2169-2179.

ارزیابی اثر خصوصیات ریخت‌شناسی و فیزیولوژیک ساقه بر خوابیدگی بوته در ۱۲ ژنوتیپ برنج

26. Zhang FZ, JIN ZX, Ma GH, Shang WN, Liu HY, Xu ML and Liu Y (2010) Relationship between lodging resistance and chemical contents in culms and sheaths of Japonica rice during grain filling. *Rice Science*. 17(4): 311-318.
27. Zhou LH (2006) Effects of stem physiological properties on lodging resistance in hybrid rice. *Journal of Henan Agricultural Science*. (6):20-23.
28. Zou DT, Qiu TQ, Zhao HW and Cui CH (1997) Correlation and pathanalysis on the lodging index and other characters in rice. *Journal of Northeast Agricultural University*. 28(2): 112-118.
29. Zuber U, Winzeler H, Messmer M.M, Keller M, Keller B, Schmid JE and Stamp P (1999) Morphological traits associated with lodging resistance of spring wheat (*Triticum aestivum* L.). *Journal of Agronomy of Crop Science*. 182: 17-24.